

دستور رئیس جمهوری به دبیر جدید شورای عالی فضای مجازی

بازنگری در «فیلترینگ» با تأکید بر ارزش های دینی و انقلابی

با اعلام رسمی تغییر دبیر شورای عالی فضای مجازی، متن حکم سیدابراهیم رئیسی برای سیدمحمد آقامیری منتشر شد؛ حکمی که در آن از تأکید بر حمایت از اقتصاد دیجیتال تا صیانت از کاربران و دیپلماسی تعامل نکاتی به میان آمده است. خواسته هایی که خیلی از آنها در مقام اجرا هستند...

صفحه ۲

یکشنبه ۷ اسفند ۱۴۰۱ • ۵ شعبان ۱۴۴۴ • ۲۶ فوریه ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۵۰۵ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

گزارش «شرق» از تبعات سخت جنگ اوکراین که دامن گیر کشورهای بسیاری شده است

آتش در معرکه

با گذشت جنگ اوکراین از مرز یک سالگی و تداوم آن به نظر می رسد که فشارهای جامعه جهانی علیه تهران به دلیل اتهام برخی کشورها مبنی بر همراهی با مسکو هم رو به افزایش گذاشته است. در تازه ترین مورد، روز گذشته اتحادیه اروپا با تکرار ادعای کمک های نظامی ایران به روسیه در جنگ اوکراین، اعلام کرد چند نهاد ایرانی را به این دلیل تحریم کرده است...

صفحه ۳

در «شرق» امروز می خوانید: گفت وگویی «شرق» با چند حقوق دان درباره مواردی از برخورد جناحی برخی اصولگرایان با بحران های اقتصادی و یادداشت هایی از ناصر ذاکری، امیرحسام اسحاقی

سرمقاله

سخنی با همکاران رسانه های

کیومرث اشتریان

چکیده: «طغیان، گونه ای از خودزنی است؛ هراس اجتماعی را نباید با «طغیان تیرها» دامن زد. هرگونه هراس اجتماعی وضع اقتصادی مردم را بدتر می کند». در سال های آخر دوره ریاست جمهوری حسن روحانی، طغیان تیرها به کار گرفته می شد تا او را مقصر همه ناکارآمدی ها جلوه دهند. شاهد فضا سازی های شدیدی بودیم که نمادی از «بی مسئولیتی رسانه ای» بود. مخالفان، اندک درکی از پیچیدگی های اداره دولت در زمان تحریم داشتند. گویی هیچ چیز و هیچ کس جلودارشان نبود و چنین می نمود که با لذتی وافر «ناکامی های دولت روحانی را به رخ می کشیدند و راست و دروغ را در هم می آمیختند. هرگونه شایعه ای را بی پروا و با تیرهای درشت در روزنامه هایشان بازتاب می دادند. به جایی رسیده بودند که انگشت اتهام را نیز به سوی مردم نشانه می رفتند که «این است نتیجه انتخابات؛ پس طعم تلخ میوه انتخاب غلط خودتان را بچشید». گویی هنوز مناظره های انتخاباتی سال های ۹۲ و ۹۶ را فراموش نکرده بودند و با لذتی وصف ناپذیر سرمست انتقام جویی بودند. بیش از این ادامه نمی دهم، خود می دانید که چگونه به گونه ای سازماندهی شده تخریب کردند. مهم ترین چیزی که مرا آزار می داد، نه تنها این تیرها و انتقام بلکه ترویج بی اخلاقی رسانه ای برای جوانانی بود که در ابتدای زندگی سیاسی شان بودند و این تجربه به الگویی عمیق در روح و جانیشان تبدیل می شد. این خود اثر تربیتی بسیار مخربی برای آینده سیاسی آن جوانان داشت. در نوشته هایم در اواخر دولت روحانی گفتم که این جریان افسارگسیخته رسانه ای به زودی و در دولت بعدی تماما به سوی خودتان باز خواهد گشت. چون مردم کاری به این ندارند که فلان دولت تازه بر سر کار آمده است. آنان «دولت» را یک پدیده مستمر می بینند و کاری به روحانی و رئیسی ندارند. دولت برای آنان یک کل واحد است و صبر و طاقتی که به سر آمده باشد، خشک و تر را با هم می سوزاند. افسوس که همدارها کارگر نمی افتاد و دیدند که به زودی تور داغ مطالبات، نان سوخته ای برای قدرت آنان به بار آورد.

اینک، اما ورق برگشته است و می خواهم به رسانه های اصلاح طلب هشدار دهم که نباید انتقام گرفت و با تیرهای تحریک کننده بیش از این فضای جامعه را ملتهب کرد. اولاً، اخلاق سیاسی در چنین برهه هایی در عمق خاطره جوانان می نشیند و این یک وظیفه ملی برای «بزرگ ترهاست» که الگویی سالم برای تربیت سیاسی جوانان ارائه دهند. ثانیاً، «انتقام گیری رسانه ای» نوعی خودزنی است و دود آن سر راست به چشم مردم می رود و سفره آنان را کوچک تر خواهد کرد. فضای اقتصادی به اندازه کافی ملتهب است و ما نباید آتش بر آتش بیفزاییم. به ویژه باید سعی کنیم که هراس روانی اقتصادی افزون نشود. هر تیر و سخن ما که التهاب روانی را افزایش دهد، تأثیر بی کفایتی را بر مردم بیشتر خواهد کرد. گرانی بیشتر، فقر افزون تر و ناامنی بیشتر خواهد شد. به ویژه رسانه های اصلاح طلب مسئولیت اخلاقی - رسانه ای دارند که در عین اعتراض به دولت مستقر، سیمایی تربیتی از خود نسبت به دولتی که به آن انتقاد دارند نشان دهند؛ اگرچه برخی رقبایشان حتی توان فهم رفتار اخلاقی آنان را نداشته باشند. بدیهی است که نباید از انتقاد و اعتراض دست کشید. حتی اگر به قول آقای عباس عبدی معتقد باشند که «بار کج این دولت به منزل نمی رسد» می توانند آن را در نوشتارهای سنجیده و نه در «تیرهای تند» اظهار دارند. من خود سعی کرده ام که چنین کنم. اما در عین نقدهای جدی باید سعی کنیم که با «مدیریت دانش خبرگان» و «ژورنالیسم سیاستی حرفه ای» دولت را راهنمایی و راهگشایی کنیم؛ اگرچه بر این باور باشیم که «اینها گوش نمی کنند». در هر موضوع خرد و کلانی به ارائه راه حل ها بپردازیم و آن را تکرار و تکرار و تکرار کنیم، بلکه مؤثر واقع شود. من نوشته های آقای عباس عبدی و رضا نصری را در این راستا می بینم که در عین انتقادهایی که به دولت دارند، معمولاً راه حل های فنی را هم به خوبی نشان می دهند. اگرچه بسیاری از نصایح و راهکارها اساساً شنیده نمی شود اما این چیزی از مسئولیت ما نمی کاهد. گاه احساس می کنیم که در «آکواریم» فریاد می کشیم و سخن ما اگر هم شنیده شود اساساً تأثیری نمی یابد اما جز اینکه «مسئولانه» سخن بگوییم چه می توان کرد؟ رفتار مسئولانه در این شرایط خطرناک تحریم های ظالمانه بین المللی یک ضرورت اساسی است. به هر حال فراموش نکنیم که مسئول اصلی تحریم ها در زمان روحانی و رئیسی، آمریکاست که غیرانسانی ترین تحریم های تاریخ بشری را بر طبقات محروم وارد کرده است. سازگاری ملی در چنین هنگامه هایی است که ضرورت می یابد. از سوی دیگر مسئولان مربوطه گمان نکنند که با توقیف و تعلیق رسانه ها می توانند کاری از پیش ببرند. فضای آزاد رسانه های داخلی، هراس ناشی از رسانه های زرد خارجی را خنثی می کند.

ادامه در صفحه ۱۰

نگاهی به سرنوشت یک میدان نفتی که بعد از ۶ سال حضور چین در آن قرار است شرکت ملی نفت عهده دار توسعه این میدان شود

یادآوران بدون پکن؟

مهمان سلیمان بیگی؛ درست در شرایطی که سفر رئیس جمهوری به چین بر اساس اخبار به توافقات مهمی ختم شد، خبرهایی دیگر حاکی از آن است که چینی ها به میدان نفتی یادآوران پشت کرده اند. حالا گویا چین در حال تکرار سناریوی آزادگان برای ایران است. آخرین اخبار حاکی از آن است که چینی ها بعد از شش سال معطلی به طور غیررسمی از توسعه فاز دوم میدان نفتی یادآوران کنار کشیده اند.

در حالی که برخی تحلیلگران معتقدند چین با این خروج غیررسمی به دنبال مطالبات بیشتر از پروژه های

نفتی اش با ایران است. یک منبع آگاه عدم النفع تقریبی ایران از همین یک میدان مشترک در دو سال اخیر را چیزی حدود ۲۷.۵ میلیون بشکه نفت با ۳.۳ میلیارد دلار پول تخمین می زند. چند هفته پیش خبرگزاری شان، رسانه رسمی وزارت نفت، با انکا به گفت وگو با مجری طرح توسعه میدان یادآوران، خبر داد که شرکت چینی ساینوپک به طور غیررسمی از سرمایه گذاری در یادآوران کناره گیری کرده و شرکت ملی نفت تصمیم گرفته خودش توسعه این میدان را ادامه دهد. البته چند روز پیش از انتشار این خبر، یعنی ۲۳ بهمن ماه، ایسنا نیز به پایان خواب شش ساله میدان یادآوران اشاره کرده بود. به نوشته این خبرگزاری، برداشت از میدان نفتی یادآوران که از میادین مشترک ایران با عراق است، پس از حدود شش سال توقف فعالیت های توسعه ای، در نیمه نخست سال ۱۴۰۲ با شروع عملیات اجرایی طرح افزایش تولید، آغاز خواهد شد.

این گزارش را در صفحه ۴ بخوانید

بررسی ماجرای نرخ ارز در جلسه غیرعلنی مجلس به اتحاد بهارستان و پاستور برای غلبه بر استانبول ختم شد

کمیته ای دیگر برای مقابله با قیمت ارز

صفحه ۲

فادری: متغیرهای ارزش مسائل سیاسی هم تأثیر می گیرد. امروزه فشار را بیشتر کرده اند و تعداد شرکت ها و افراد تحریمی را افزایش می دهند که مردم را نگران می کند

راستینه: قرار شد مجلس و دولت با تعامل یکپارچه به یک کار گروه فنی در این حوزه دست یابند تا اختلافات باعث تلاطم در بازار ارز نشود

بزشکیان: به مؤلفه های مهمی نیاز داریم. باید سرمایه اجتماعی را برگرداند؛ آن هم با حذف کردن و کنار گذاشتن و تهمت زدن بر نمی گردد

یادداشت

در حاشیه سالگرد تصویب لایحه استقلال کانون وکلای دادگستری

از رنجی که می کشیم

صالح نیکبخت
وکیل دادگستری

قصه برغصه نهاد وکالت، غمی است که در نهانخانه دل ها نشسته و داستان آن بر سر هر بازاری هست. نوستالژی استقلال نهاد وکالت و دفاع وکیل مستقل از متهمان به ویژه متهمان دگراندیش که از ضروریات یک دادرسی عادلانه است، پس از حوادث و اعتراضات عمومی امسال بیش از پیش در چهره های مردم ما نمایان می شود. بدیهی است چنین دادرسی ای زمانی امکان پذیر است که مسئولان در کردار و نه فقط در اظهار بیدریزند منشا و مبانی حاکمیت تنها اراده مردم است و مردم در قالب قرارداد وکالت به کارگزاران خود (قوای سه گانه) اختیار می دهند که در چارچوب قانون، فقط برای شهروندان کشور انجام وظیفه کنند. تا زمانی که این امر اساسی پذیرفته نشود، قانون بر مناسبات دولت و ملت (همه شهروندان ایران بدون استثنا) حاکم نخواهد بود و اراده ها فراتر از قانون عمل می کند. داستان وکیل مستقل و نهاد وکالت مستقل از آنجا آغاز شد که ۶۹ سال پیش دولت مردی بزرگ که سواد استقلال واقعی کشور و قوای سه گانه را آن طوری که در قانون اساسی منتج از انقلاب خونبار مشروطیت رقم خورده بود و می گفت شاه فقط باید سلطنت کند، در قیام و با اختیارات اخذ شده از مجلس آن را تدوین و تصویب کرد. مجلسین شورا و سنا (نه ثنای) بعد از کودتا نیز با توجه به اینکه این لایحه هیچ مغایرتی با اصول قانون اساسی مشروطه نداشت، آن را تأیید کردند. ادامه در صفحه ۱۰

یادداشت

درباره لایحه ساماندهی کولبری

احسان هوشمند

پدیده غربی به نام کولبری یکی از غم انگیزترین و غیرانسانی ترین پدیده های اجتماعی است که به صورت نسبی به ویژه در دو دهه گذشته تحت تأثیر عوامل اقتصادی و سیاسی در برخی مناطق مرزی و به ویژه در غرب کشور ظهور و گسترش پیدا کرده است. پدیده ای که افزون بر به خطر افکندن جان افراد زیادی و کشته و زخمی شدن گروه درخورتوجهی در گذشته و شاید در آینده، به کرامت انسانی شهروندان ایرانی نیز بی اعتنائی کرده و حقوق بنیادین آنها را نقض کرده است. گروهی از شهروندان مرزنشین برای امرار معاش از طریق معابر رسمی و غیررسمی و گاه دیگر نقاط با حمل بار بر روی کول و گاه بر روی قاطر و اسب در دو سوی مرز ایران و عراق تردد می کنند. از ابتدای دهه ۷۰ که موضوع تبادل مرزی با اقلیم کردستان مورد توجه مسئولان ذی ربط قرار گرفت و بازارچه های مرزی افتتاح شد، تردد شهروندان برای جابه جایی بار در دو سوی مرز فزونی گرفت. پیش از آن، در تاریخ معاصر گروهی اندک از مرزنشینان با استفاده از چهارپایانی مانند قاطر به مبادلات مرزی با آن سوی مرز می پرداختند. این مبادلات حتی در دوره جنگ هشت ساله نیز قطع نشد و در اوج درگیری های نظامی تعدادی حتی کم شمار به انتقال برخی کالاها ایرانی به عراق و واردات برخی کالاهای خارجی از عراق به شهرهای مرزی اقدام می کردند؛ اما با تغییرات صورت گرفته در دهه ۷۰ به صورت نسبی بر شمار افرادی که در دو سوی مرز فعالیت می کردند، افزوده شد.

ادامه در صفحه ۱۰

خندانده شو تاج ورفقا

در مراسم یادبود دکتر «سیدمحمد هاشمی» و همزمان با سالروز استقلال کانون وکلا تأکید شد

مکتب دکتر هاشمی، ترویج مسئولیت اجتماعی وکلا بود

به بهانه روز زبان مادری

در ستایش باهم بودن

گفت وگوبا علیرضا رضداد درباره چگونگی استانداردسازی برگزاری جشنواره فیلم فجر

عدم مشارکت همه سلاطین به اعتبار جشنواره لطمه می زند